

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Piotr Sałamaj

Protokolant – st. sekr. sąd. Marta Perkowska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. 147.932,67 zł (sto czterdzieści siedem tysięcy dziewięćset trzydzieści dwa złote sześćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 25.541,10 zł od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia 26 września 2014 r.,
- od kwoty 20.000 zł od dnia 27 września 2014 r. do dnia 23 października 2014 r.,
- od kwoty 15.000 zł od dnia 24 października 2014 r.,
- od kwoty 29.031,85 zł od dnia 28 grudnia 2013 r. do dnia 8 sierpnia 2014 r.,
- od kwoty 24.031,8 5zł od dnia 9 sierpnia 2014 r.,
- od kwoty 15.781,31 zł od dnia 28 grudnia 2013 r.,
- od kwoty 35.608,12 zł od dnia 28 grudnia 2013 r.,
- od kwoty 21.236,05 zł od dnia 31 grudnia 2013 r.,
- od kwoty 10.020,63 zł od dnia 3 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 6.890,78 zł od dnia 3 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 6.907,54 zł od dnia 4 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 4.464,44 zł od dnia 9 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 1.332,53 zł od dnia 14 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 6.659,42 zł od dnia 15 stycznia 2014 r.;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. umarza postępowania w zakresie należności głównej w kwocie 15.541,10 zł;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.791 zł (jedenaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 527/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w I. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. kwoty 163.473,77 zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że zawarła z pozwaną umowę agencyjną, której przedmiotem było pośrednictwo przez pozwaną na rzecz powódki w sprzedaży ofert poszczególnych Towarzystw (...) w zakresie i na warunkach określonych każdorazowo przez określonego przewoźnika oraz pobieranie należności za sprzedane bilety od klientów pozwanej i zapłata za nie na rzecz powódki. Za każdy wystawiony bilet lotniczy powódka wystawiała pozwanej fakturę VAT, która obejmowała cenę biletu, opłaty lotniskowe, opłatę za wystawienie biletu oraz inne opłaty według stawek linii lotniczych. Pozwana uregulowała jedynie częściowo należność na poczet jednej z wystawionych przez powódkę faktury VAT, mianowicie faktury nr (...) z dnia 3 grudnia 2013 r. w łącznej kwocie 29.600 zł. Powódka podniosła, że pracownik pozwanej – M. W. skierowała do pracownika powódki B. W. maila z prośbą o potwierdzenie bieżącego salda. Jako załącznik do przedmiotowego maila dołączono wydruk z systemu księgowego pozwanej spółki stanowiący zestawienie zaksięgowanych i niezapłaconych przez pozwaną faktur VAT.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 listopada 2014 r. Referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie (sygn. akt VIII GNc 471/14) uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana przyznała fakt zawarcia z powódką umowy agencyjnej oraz wskazała, że na dzień wniesienia pozwu nie zapłaciła powódce z przywołanych w pozwie faktur kwoty 163.474 zł. Zarzuciła jednakże, że roszczenie jest przedwczesne albowiem w wyniku negocjacji strony ustaliły nowy termin wymagalności należności powódki na dzień 31 stycznia 2015 r. W trakcie tych negocjacji strona powodowa oświadczyła, że wyraża zgodę na zmianę terminu płatności pod warunkiem zapłaty przez pozwaną trzech not odsetkowych nr (...), nr (...). Wskazane noty zostały zapłacone na łączną kwotę 8.644,10 zł w dniu 13 sierpnia 2014 r. Niezależnie od tego pozwana wskazała, iż na poczet faktury VAT nr (...) dokonała płatności w dniu 26 września 2014 r. kwoty 5.541,10 zł a w dniu 23 października 2014 r. kwoty 5.000 zł, zaś na poczet faktury VAT nr (...) w dniu 8.08.2014 r. na kwotę 5.000 zł. W konsekwencji na dzień doręczenia nakazu zapłaty wierzytelność powódki wynosi kwotę 147.913,67 zł.

W piśmie procesowym z dnia 9 stycznia 2015 r., wobec dokonanych przez pozwaną wpłat, powódka ograniczyła żądanie pozwu o kwotę 15.541,10 zł oświadczając, że w tym zakresie rzeka się roszczenia. Powódka podtrzymała żądanie pozwu w kwocie 147.932,67 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 25.541,10 zł od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia 26 września 2014 r., od kwoty 20.000 zł od dnia 27 września 2014 r. do dnia 23 października 2014 r., od kwoty 15.000 zł od dnia 24 października 2014 r., od kwoty 29.031,85 zł od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia 8 sierpnia 2014 r., od kwoty 24.031,85 zł od dnia 9 sierpnia 2014 r., od kwoty 15.781,31 zł od dnia 27 grudnia 2013 r., od kwoty 35.608,12 zł od dnia 28 grudnia 2013 r., od kwoty 21.236,05 zł od dnia 31 grudnia 2013 r., od kwoty 10.020,63 zł od dnia 2 stycznia 2014 r., od kwoty 6.890,78 zł od dnia 3 stycznia 2014 r., od kwoty 6.907,54 zł od dnia 4 stycznia 2014 r., od kwoty 4.464,44 zł od dnia 9 stycznia 2014 r., od kwoty 1.332,53 zł od dnia 14 stycznia 2014 r. oraz od kwoty 6.659,42 zł od dnia 15 stycznia 2014 r. Nadto podtrzymała żądanie pozwu w zakresie kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 października 2013 r. powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w I. (dalej jako spółka (...)) zawarła z pozwaną (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W. (dalej jako spółka (...)), określoną w umowie jako agent, umowę agencyjną na podstawie, której spółka (...) zobowiązała się kupić od spółki (...) i odsprzedać klientom końcowym bilety lotnicze poszczególnych Towarzystw (...) zakupione w Hurra, w zakresie i na warunkach określonych każdorazowo przez przewoźnika. W § 2 ust. 1 wskazano, że spółka (...) będzie świadczyć na rzecz Agenta usługę sprzedaży biletów lotniczych klientom pozyskanym przez Agenta. Strony postanowiły, że w celu dokonania rezerwacji, sprawdzenia cen, dostępności oraz zakupu biletu agent korzystać będzie z własnego systemu rezerwacji i sprzedaży biletów lotniczych; agent może zlecić dokonanie rezerwacji drogą mailową, faxem lub telefonicznie za dodatkową opłatą, podając wymagane dane do jej założenia; rezerwację będą potwierdzane systemowo pocztą elektroniczną (§ 4 ust. 1 i 2 umowy). W § 6 ust. 1 i 2 agent zobowiązał się do wypłaty całkowitej kwoty należnej za bilet lotniczy w ciągu 21 dni od wystawienia biletu; za każdy wystawiony bilet lotniczy spółka (...) miała wystawić pozwanej fakturę VAT. Wystawiona faktura miała obejmować pełną cenę sprzedaży biletu oferowaną agentowi, zawierającą taryfę, opłaty lotniskowe i opłatę za wystawienie biletu (§ 6 ust. 7 lit a). Strony postanowiły także, że spółka (...) pobierze od pozwanej opłaty T. F. (TF) za wystawienie biletu. Sprecyzowano, że za wystawienie biletu elektronicznego opłata netto wyniesie 8 zł; za wystawienie biletu przy cenach ustalonych w oparciu o taryfy na wyloty z (...) – 30 zł netto; za zmianę lub zwrot (taryfy polskie) biletu – 8 zł; zaś za zmianę lub zwrot wystawionego biletu (taryfy z obcych (...)) – 30 zł netto (§ 6 ust. 7 lit b).

W § 13 postanowiono, że wszelkie zmiany umowy wymagają formy pisemnej (w postaci aneksu) pod rygorem nieważności.

(dowód: umowa agencyjna z 22.10.2013 r. k. 12-18)

Pozwana w dniu 3 grudnia 2013 r. dokonała rezerwacji, a następnie zakupu piętnastu biletów lotniczych na trasach: W. - W. (2 sztuki), W. - W. (5 sztuk), K. - L. (3 sztuki), W. - S. (2 sztuki), W. - G. (2 sztuki), M. - W., zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki. Za wykonaną usługę, powódka obciążyła pozwaną należnościami uwzględnionymi w wystawionej w dniu 3 grudnia 2013 r. fakturze VAT nr 131200x31 na kwotę 56.608,48 zł.

W dniu 27 stycznia 2014 r. pozwana wyraziła zamiar zmiany biletu nr (...), który dotychczas nie został jeszcze przez nią opłacony. Po mailowym kontakcie z pracownikiem powódki, pozwana uiściła kwotę 1.467,38 zł z tytułu zakupu biletu nr (...), a także kwotę 8 zł, którą powódka obciążyła pozwaną. W konsekwencji w dniu 27 stycznia 2014 r. powódka dokonała korekty faktury VAT nr (...), po której pozwanej pozostała do zapłaty kwota 55.141,10 zł.

(dowód: e-ticket k. 24-38; korespondencja mailowa z 27.01.2014 r. k. 39- 42; faktura VAT nr (...) z 3.12.2013 r. k. 43-44; potwierdzenie przelewu na kwotę 1.459,38 zł k. 45; potwierdzenie przelewu na kwotę 8 zł k. 46)

W dniu 4 grudnia 2013 r. pozwana dokonała kolejnej rezerwacji, a następnie zakupu szesnastu biletów lotniczych na trasach: W. - W., W. - W. - W., W. - W. - W. (3 sztuki), W. - B. - W., W. - D., D. - D., D. - D., W. - K., J. - F., W. - J., W. - T. (4 sztuki), zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka w dniu 4 grudnia 2013 r. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 29.031,85 zł.

(dowód: e-ticket k. 47-54 verte; faktura VAT nr (...) z 4.12.2013 r. k. 55-56)

W dniu 4 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu dwudziestu jeden biletów lotniczych na trasach: D. - W. (8 sztuk), R. - D. (2 sztuki), K. - D. (2 sztuki), W. - D. (4 sztuki), W. - W., W. - C., W. - W., W. - W. - W., W. - M. - W., zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka obciążyła pozwaną należnościami według faktury VAT nr (...) z dnia 9.12.2013 r. na kwotę 21.236,05 zł.

(dowód: potwierdzenie rezerwacji k. 57-60; e-ticket k. 61-62 verte, k. 126; korespondencja e-mailowa z 4.12.2013 r. k. 63; faktura VAT nr (...) z 9.12.2013 r. k. 63 verte-64)

W dniu 5 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu dziewięciu biletów lotniczych na trasach: W. - D. - W., W. - B. - W. (2 sztuki), D. - D., W. - F. - W. (2 sztuki); W. - W. - W. (3 sztuki), zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka w dniu 5 grudnia 2013 r. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 15.781,31 zł.

(dowód: e-ticket k. 65-69; faktura VAT nr (...) z 5.12.2013 r. k. 69 verte-70)

Kolejno w dniu 6 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu dwudziestu biletów lotniczych na trasach: M. - W., W. - W., W. - W., K. - W., W. - F. de (...) (4 sztuki), (...) of (...) - C. (4 sztuki), W. - T., W. - M., W. - B., W. - S. (2 sztuki), W. - W. (2 sztuki), W. - W., zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka obciążyła pozwaną należnościami uwzględnionymi w wystawionej 6 grudnia 2013 r. fakturze VAT nr (...) na kwotę 35.608,12 zł.

(dowód: e-ticket k. 71-80 verte; faktura VAT nr (...) z 6.12.2013 r. k. 81-82)

W dniu 6 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu dwóch biletów lotniczych na trasach: W. - B. - W., W. - W., zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka wystawiła pozwanej w dniu 18 grudnia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.114,17 zł, która została obniżona wskutek dokonania przez pozwaną zapłaty kwoty 649,73 zł na poczet jednego z biletów bezpośrednio na konto przewoźnika. Do zapłaty przez pozwaną z tytułu powyższej faktury pozostała kwota 4.464,44 zł.

(dowód: e-ticket k. 83 verte; faktura VAT nr (...) z 18.12.2013 r. k. 84-85)

Następnie w dniu 11 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu dziesięciu biletów lotniczych na trasach: W. - W. - W., W. - T. - W., W. - M. - W. (2 sztuki), W. - W., D. - D. (2 sztuki), D. - D., D. - D. - W., K. - W., zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka obciążyła pozwaną należnościami uwzględnionymi w wystawionej 11 grudnia 2013 r. fakturze VAT nr (...) na kwotę 10.020,63 zł.

(dowód: e-ticket k. 86-90 verte; faktura VAT nr (...) z 11.12.2013 r. k. 91 verte)

W dniu 12 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu siedmiu biletów lotniczych na trasach: (...) of (...) - C. (2 sztuki), W. - M., W. - F. - W., W. - W. (2 sztuki), S. - W. - K., zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka obciążyła pozwaną kwotą 6.890,78 zł wg wystawionej w dniu 12 grudnia 2013 r. faktury VAT nr (...).

(dowód: e-ticket k. 92-95 verte; faktura VAT nr (...) z 12.12.2013 r. k. 95-96)

W dniu 13 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu czterech biletów lotniczych na trasach: W. - W. - W. (2 sztuki), W. - B. - W. (2 sztuki), zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki.

Za wykonaną usługę powódka w dniu 13 grudnia 2013 r. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.907,54 zł.

(dowód: e-ticket k. 97-98 verte; faktura VAT nr (...) z 13.12.2013 r. k. 99)

W dniu 23 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu biletu lotniczego na trasie (...) of (...) - C. – S. M., zlecając jego wystawienie pracownikowi powódki. Za wykonaną usługę powódka obciążyła pozwaną należnościami uwzględnionymi w fakturze VAT nr (...) na kwotę 1.332,53 zł z dnia 23.12.2013 r.

(dowód: e-ticket k. 100; faktura VAT nr (...) z 23 grudnia 2013 r. k. 100 verte)

W dniu 24 grudnia 2013 r. pozwana dokonała rezerwacji, a potem zakupu czterech biletów lotniczych na trasach: L. - P. (2 sztuki), W. - L. (2 sztuki), zlecając ich wystawienie pracownikowi powódki. Za wykonaną usługę powódka 24 grudnia 2013 r. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.659,42 zł.

(dowód: e-ticket k. 101-102; faktura VAT nr (...) z 24.12.2013 r. k. 103)

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty należności wynikających z wystawionych faktur VAT na łączną kwotę 253.518,02 zł, wyznaczając pięciodniowy termin zapłaty.

Wezwanie do zapłaty zostało ponowione przez powódkę w piśmie z dnia 5 maja 2014 r. W piśmie tym powódka wskazała siedmiodniowy termin płatności.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 2.04.2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 104-106; wezwanie do zapłaty z 5.05.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 107-109)

W dniu 14 maja 2014 r. pracownik pozwanej M. W. skierowała do pracownika powódki B. W. maila z prośbą o potwierdzenia bieżącego salda. Jako załącznik do przedmiotowego maila pracownik pozwanej dołączyła zestawienia zaksięgowanych i niezapłaconych faktur VAT, wystawionych przez powódkę, ze wskazaniem 21-dniowego terminu płatności w stosunku do każdej z należności wynikających z tych faktur.

(dowód: e-mail pracownika pozwanej z 14.05.2014 r. wraz z załącznikiem k. 112 verte-113)

Pozwana w dniach 15 maja, 30 maja, 3 czerwca, 11 czerwca, 26 czerwca oraz 16 lipca 2014 r. dokonała częściowej płatności na poczet faktury VAT nr (...) w łącznej kwocie 29.600 zł. W konsekwencji do zapłaty z tej faktury pozostała należność w wysokości 25.541,10 zł.

(dowód: potwierdzenia przelewów k. 109 verte-112)

W dniu 25 kwietnia 2014 r. powódka wystawiła pozwanej notę odsetkową nr (...), w dniu 23 czerwca 2014 r. notę odsetkową (...) i w dniu 4 sierpnia 2014 r. notę odsetkową (...). Noty te obejmowały skapitalizowane odsetki od zapłaconych po terminie należności wynikających z wystawionych przez powódkę faktur VAT.

W piśmie z 6 sierpnia 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty należności wynikających z wystawionych not odsetkowych w łącznej wysokości 8.645,09 zł.

(dowód: nota odsetkowa z 25.04.2014 r. k. 155-156; nota odsetkowa z 23.06.2014 r. k. 157; nota odsetkowa z 4.08.2014 r. k. 158; wezwanie do zapłaty z 6.08.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania i śledzenia przesyłki k. 174-175)

W dniu 8 sierpnia 2014 r. pozwana wpłaciła na rachunek bankowy powódki 5.000 zł tytułem częściowej spłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...). W dniu 26 września 2014 r. pozwana uiściła 5.541,10 zł tytułem częściowej spłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...). W dniu 23.10.2014 r. pozwana uiściła, tytułem spłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...), kwotę 5.000 zł.

(dowód: potwierdzenia przelewów k. 159-161).

Pozwana w wystawionym przez siebie dokumencie zatytułowanym „rozrachunki” z dnia 2 grudnia 2014 r. wyszczególniła należności wynikające z niezapłaconych faktur VAT wystawionych przez powódkę na łączną kwotę 147.932,67 zł. W dokumencie tym uwzględniono 21-dniowy terminu płatności w stosunku do każdej z

należności wynikających z tych faktur. Ponadto pozwana określiła, że kwota 147.932,67 zł stanowi „zobowiązanie przeterminowane”.

(dowód: dokument zatytułowany „rozrachunki” z dnia 2.12.2014 r. k. 162).

Powódka w ramach swojej działalności gospodarczej jest zobowiązana do zapłaty należności na rzecz swoich kontrahentów – linii lotniczych, stąd też jakiegokolwiek opóźnienia w zaspokojeniu przysługujących jej wierzytelności, w związku ze sprzedaż biletów lotniczych, są dla niej niekorzystane.

Pozwana nie zwracała się do powódki z prośbą o przedłużenie terminu płatności należności wynikających z wystawionych przez (...) spółkę z o.o. faktur VAT. Strony nie dokonały zmiany terminu płatności wynikającego z umowy agencyjnej.

Osobami uprawnionymi do wyrażenia zgody na przesunięcie terminu płatności w powodowej spółce byli: prokurent D. P. oraz członek zarządu T. S..

Zadłużenie powódki w stosunku do pozwanej odpowiada wysokości rocznego zysku spółki (...).

(dowód: zeznania świadka D. P. - protokół rozprawy z 19.01.2015 r. k. 186-188 od 00:12:29 do 00:26:39)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało niemal w całości na uwzględnienie. Jego podstawą prawną był art. 758 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę agencyjną przyjmujący zlecenie (agent) zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem, przy zawieraniu z klientami umów na rzecz dającego zlecenie przedsiębiorcy albo do zawierania ich w jego imieniu. Stosownie zaś do art. 758¹ § 1 k.c. jeżeli sposób wynagrodzenia nie został w umowie określony, agentowi należy się prowizja.

Podnieść należy, że zgodnie z § 6 umowy stron za każdy wystawiony bilet lotniczy spółka (...) miała wystawić pozwanej fakturę VAT. Wystawiona faktura miała obejmować pełną cenę sprzedaży biletu oferowaną agentowi, zawierającą taryfę, opłaty lotniskowe i opłatę za wystawienie biletu. Strony postanowiły także, że spółka (...) pobierze od pozwanej opłaty T. F. (TF) za wystawienie biletu.

Wskazać trzeba, że pozwana w niniejszej sprawie nie kwestionowała faktu zawarcia z powódką umowy agencyjnej. Wobec dokonanego przez powódkę ograniczenia żądania pozwu za nieaktualne uznać należało zarzuty pozwanej co do tego, iż jej zadłużenie w stosunku do powódki jest mniejsze aniżeli pierwotnie dochodzone. Pozwana w sprzeczności od nakazu zapłaty odwołała się do tego, iż już po wniesieniu pozwu dokonała częściowej spłaty na rzecz powódki, wobec czego do zapłaty pozostało 147.913,67 zł. Kwoty tej ostatecznie (tj. już po ograniczeniu żądania pozwu) powódka domagała się w niniejszym postępowaniu. W konsekwencji uznać należy, że pozwana nie kwestionowała również wysokości dochodzonego przez powódkę (po dokonanej modyfikacji) roszczenia, a także sposobu jego wyliczenia.

Jedyny zarzut pozwanej sprowadzał się do twierdzenia o przedwczesności roszczenia. Pozwana w tym zakresie odwołała się do prowadzonych pomiędzy stronami negocjacji, w wyniku których miało dojść do przesunięcia terminu płatności należności powódki do dnia 31 stycznia 2015 r. W ocenie Sądu twierdzenia te nie zasługiwały na przymiot wiarygodności. Wskazać należy, że pozwana ograniczyła się jedynie do ogólnikowego podania, iż „strony ustaliły termin płatności na dzień 31.01.2015 r.” Pozwana nie sprecyzowała nawet kiedy te negocjacje miałyby mieć miejsce oraz z jaką upoważnioną osobą, po stronie powódki, takie uzgodnienia miałyby być dokonane. Zwrócić zresztą należy uwagę na niekonsekwencję pozwanej w tym przedmiocie. Spółka (...) z jednej bowiem strony odwołuje się do tego, że powódka wyraziła zgodę na przesunięcie terminu płatności na dzień 31 stycznia 2015 r., z drugiej zaś strony sama dołącza do sprzeciwu do nakazu zapłaty sporządzony przez siebie na dzień 2 grudnia 2014 r. (a zatem przed upływem wskazywanego przez nią terminu płatności) dokument zatytułowany „rozrachunki”, z którego wynika, iż pozwana w odniesieniu do każdej należności wynikającej z wystawionych przez spółkę (...) faktur VAT uwzględniła

21-dniowy termin płatności. Co więcej, w dokumencie tym pozwana określiła swoje zobowiązanie wobec powódki w łącznej kwocie 147.932,67 jako „zobowiązanie przeterminowane” (k. 162). Nadto pozwana odwołując się do tego, że roszczenie jest przedwczesne dokonała jednak, zarówno przed wniesieniem pozwu jak i w toku sprawy, częściowej zapłaty na rzecz powódki. Już zatem sama ogólnikowość twierdzeń pozwanej oraz ich sprzeczność ze znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami nie pozwala na uznanie, że strony dokonały prolongaty terminu płatności należności wynikających z wystawionych faktur VAT.

Niezależnie do tego wysoce wątpliwe jest twierdzenie skarżącej o tym, że powódka wyraziła zgodę na przesunięcie tego terminu płatności pod warunkiem uiszczenia przez pozwaną należności wynikających z not odsetkowych nr (...), (...) i (...) na łączną kwotę 8.644,10 zł. Zgodzić się należy z powódką, że nieracjonalne byłoby uzależnienie odroczenia terminu płatności kwoty pierwotnie dochodzonej pozwem w wysokości 163.473,77 zł od zapłaty sumy nieporównywalnie niższej, tj. 8.644,10 zł. Wniosek ten jest tym bardziej nieuzasadniony jeśli się zważy, że z zeznań świadka D. P. (prokurenta) wynikało, że zadłużenie pozwanej z tytułu faktur VAT objętych żądaniem pozwu odpowiadało wysokości rocznego zysku spółki (...). Dodać także trzeba, że świadek ten wskazał, iż powódka w ramach swojej działalności gospodarczej jest zobowiązana do zapłaty należności na rzecz swoich kontrahentów – linii lotniczych, stąd też jakiegokolwiek opóźnienia w zaspokojeniu przysługujących jej wierzytelności, w związku ze sprzedażą biletów lotniczych, są dla niej niekorzystane. Trudno jest wobec tego przyjąć, że powódka posiadając nieuregulowane zobowiązania wobec innych podmiotów zgodziłaby się na „tymczasowe” zaspokojenie jedynie kwoty 8.644,10 zł, rezygnując z niezwłocznej zapłaty kwoty stanowiącej równowartość jej rocznego zysku.

Wskazać ponadto trzeba, że odroczenie terminu płatności nie daje się pogodzić z założeniem o racjonalnym działaniu przedsiębiorcy nastawionym na zysk oraz minimalizację kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Zaakcentować należy, że na gruncie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług wystawca faktury jest zobowiązany do odprowadzenia podatku VAT od sprzedanych towarów bądź świadczonych usług. Stosowanie do art. 19a § 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi. Wobec istniejącego obowiązku odprowadzenia podatku VAT, którego suma z uwagi na wysokość żądania pozwu jest niebagatelna, niedorzeczne wręcz jest przyjęcie, iż powódka godziłaby się na odroczenie płatności (i to o ponad rok w stosunku do niektórych wierzytelności) podlegających opodatkowaniu należności.

Uwypuklić wreszcie należy, że zgodnie z § 6 ust. 1 umowy stron pozwana zobowiązała się do wpłaty całkowitej kwoty należnej za bilet w ciągu 21 dni od wystawienia biletu. Na podstawie § 13 wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności. W kontekście regulacji § 13 zwrócić należy uwagę na fakt, że pozwana nie tylko nie wykazała, ale nawet nie twierdziła, że rzekome uzgodnienia stron co do zmiany terminu płatności znalazły odzwierciedlenie w stosownym pisemnym aneksie do umowy. Wobec zaś zastrzeżenia rygору nieważności przyjmując należy, że jakiegokolwiek ustalenia stron w tym przedmiocie, nawet jeżeli miałyby miejsce (choć materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego przyjęcia) byłyby nieskuteczne.

Dla wyczerpania tego wyводу dodać trzeba, że uznaniu za prawdziwe twierdzeń strony pozwanej przeczy także postawa powódki, która dwukrotnie wzywała spółkę (...) do uiszczenia wymagalnych należności. Z zeznań świadka D. P. -prokurenta powodowej spółki - wynika, że pozwana nie zwracała się z prośbą o odroczenie terminu płatności. Świadek ten zaprzeczył temu, aby osoby upoważnione do działania w imieniu spółki, tj. T. S. (członek zarządu) i D. P. (prokurent samoistny) wyraziły zgodę na przesunięcie terminu płatności, jak również temu aby w tym przedmiocie były prowadzone jakiegokolwiek negocjacje. Świadek w sposób logiczny wyjaśnił, że odroczenie terminu płatności byłoby dla powodowej spółki niekorzystane. Sąd uznał te zeznania za w pełni wiarygodny dowód w sprawie albowiem ich treść korespondowała z dowodami z dokumentów.

Reasumując, stwierdzić należy, że zarzut pozwanej co do przedwczesności roszczenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych w tej sprawie na podstawie dowodów z dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania oraz zeznań świadka D. P..

Pominięciu – na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. - podlegał dowód z przesłuchania w charakterze strony pozwanej H. K.. Jak już wskazano powyżej twierdzenia pozwanej co do przesunięcia terminu płatności pozostawały w sprzeczności z treścią sporządzonego przez nią dokumentu zatytułowanego „rozrachunki”, faktem dokonania przez nią częściowej zapłaty oraz treścią zeznań D. P., który wyjaśnił, że przesunięcie terminu płatności należności odpowiadającej rocznemu zysku spółki (...) byłoby dla powódki niekorzystane z uwagi na istniejące zobowiązania wobec linii lotniczych. Ponadto jakiegokolwiek ustne ustalenia w tym zakresie, nawet przy założeniu, że mogłyby mieć miejsce, byłyby w świetle regulacji § 13 umowy stron nieskuteczne. W związku z powyższym Sąd pominął ten dowód uznając, że wszelkie okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Ponadto w ocenie Sądu dowód ten został zawnioskowany jedynie w celu przedłużenia postępowania. Stąd też wniosek pozwanej o odroczenie rozprawy, z powołaniem się na chorobę H. K., podlegał oddaleniu albowiem pozwana nie przedstawiła zwolnienia lekarskiego wystawionego przez lekarza sądowego (art. 214¹ § 1 k.p.c.). Poza tym pomimo informacji do pełnomocnika pozwanej, że rozprawa się odbędzie (k. 184-185) nikt za stronę pozwaną się nie stawił, co również przekonuje o tym, że argument o rzekomej prolongacie terminu zapłaty i wnioskowany na tę okoliczność dowód z przesłuchania prezesa zarządu pozwanej, zostały podniesione jedynie dla zwłoki.

W konsekwencji powyższych rozważań sformułowane przez powoda, po ograniczeniu pozwu, żądanie co do należności głównej zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Rozstrzygnięcie o odsetkach oparto na treści art. 481 § 1 k.c. Oddaleniu podlegało jedynie żądanie zasądzenie odsetek w odniesieniu do kwoty 29.031,85 zł od dnia 25 grudnia 2013 r., kwoty 15.781,31 zł od dnia 27 grudnia 2013 r. oraz kwoty 10.020,63 zł od dnia 2 stycznia 2014 r. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z regulacją art. 115 k.c. jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego. Powódka w pozwie wskazała, że termin płatności należności w wysokości 29.031,85 zł upłynął w dniu 25 grudnia 2013 r., który to dzień jest dniem ustawowo wolnym od pracy. Wobec czego zgodnie z regulacją art. 115 k.c. termin ten uległ przesunięciu aż do dnia 27 grudnia 2013 r. (26 grudnia jest także dniem ustawowo wolnym od pracy), co skutkowało zasądzeniem odsetek ustawowych od dnia następnego, tj. od dnia 28 grudnia 2013 r. Podobnie powódka w pozwie oznaczyła termin płatności kwoty 15.781,31 zł na dzień 26 grudnia 2013 r., który uległ przesunięciu do dnia 27 grudnia 2013 r., w efekcie czego odsetki należało zasądzić od dnia 28 grudnia 2013 r. W zakresie zaś kwoty 10.020,63 zł powódka w pozwie wskazała, że termin jej płatności przypadł na dzień 1 stycznia 2014 r., który także jest dniem ustawowo wolnym od pracy, wobec czego termin ten upłynął dnia następnego, tj. 2 stycznia 2014 r., stąd też odsetki zasądzono od dnia 3 stycznia 2014 r.

Wobec częściowego cofnięcia pozwu, tj. co do 15.541,10 zł postępowanie w odniesieniu do tej kwoty podlegało umorzeniu (art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c.).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., przy zastosowaniu § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W związku z tym, że powódka ulegała tylko nieznacznej części swego żądaniu Sąd nałożył na pozwaną obowiązek zwrotu całości poniesionych przez powodową Spółkę kosztów procesu. Wyjaśnienia wymaga, że w odniesieniu do cofniętej części pozwu pozwana musi zostać uznana za przegrywającą sprawę albowiem zapłata nastąpiła już po jego wniesieniu. Na koszty należne powódce złożyła się: opłata od pozwu w wysokości 8.174 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego - 3.600 zł oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa - 17 zł.